

Borst-Eilers

herstelafdelingen worden omgevormd. Dat gebeurt ook en mevrouw Vliegthart zit er goed achterheen om dat te bevorderen.

Nu weer terug naar de verloskunde. Mevrouw Arib zei dat er al enige tijd overleg wordt gevoerd. Ik zeg u toe dat ik mij persoonlijk en ook de inspectie actief daarmee ga bemoeien. Wij krijgen nog de zomermaanden en de vakanties en ik vind dat men niet vrijblijvend met elkaar kan blijven praten. Men moet nu in iedere regio spoedbedden leeg houden. Dat is een kwaliteitseis.

Mevrouw **Arib** (VVD): Binnen welke termijn denkt de minister dit te regelen en de Kamer hierover te informeren?

Minister **Borst-Eilers**: Ik weet niet of het mij deze week nog lukt om dat overleg te voeren. Anders zal het de week na Pasen worden en dan krijgt de Kamer schriftelijk verslag van wat er besproken en afgesproken is.

Mevrouw **Hermann** (GroenLinks): Collega Arib heeft voor een dringende situatie de aandacht gevraagd. De minister zegt dat er altijd bedden voor spoedeisende hulp moeten zijn en dat de ziekenhuizen daar afspraken over moeten maken. Ik ga ervan uit dat dit gebeurt. Maar weten alle verloskundigen en alle huisartsen dan ook dat die bedden er zijn? Ik heb al eerder schriftelijke vragen gesteld over de informatievoorziening inzake plaatsen waar bedden beschikbaar zijn. Vaak ontstaat er oponthoud voor verloskundigen en huisartsen en dat doet de zaak geen goed. Sterker nog, dat oponthoud kan schade toebrengen.

Minister **Borst-Eilers**: Mevrouw Hermann snijdt een ongelooflijk belangrijk praktisch punt aan. In Amsterdam bestaat een regeling, waardoor de stad in verschillende gebieden is ingedeeld. Huisartsen weten zo waar zij terecht kunnen. Als men in de regio afsprekt om altijd enkele spoedbedden beschikbaar te hebben, moet men tegelijkertijd heel duidelijk maken aan verloskundigen en huisartsen hoe het systeem werkt. Ik kan mij voorstellen dat er een centraal punt met een telefoonnummer in de regio is, waar men weet waar die bedden beschikbaar zijn. Er kan natuurlijk weinig tijd verloren

gaan in het geval van een bloedende vrouw, die aan het bevallen is.

Mevrouw **Hermann** (GroenLinks): Krijgen wij daarover ook informatie in uw brief?

Minister **Borst-Eilers**: Ja.

Mevrouw **Terpstra** (VVD): De minister heeft ons ervan overtuigd dat zij doordrongen is van de ernst van de situatie in de spoedeisende hulp. Met betrekking tot de praktische aanbevelingen heb ik van de ziekenhuizen gehoord dat het heel moeilijk is om, afgezien van de afspraken in een regio, een regie te voeren over dat centrale punt. Ik stel voor om de regie vanuit het ministerie te voeren, opdat er een nieuw alarmnummer komt, analoog aan 112 voor de politie, voor dit soort spoedeisende gevallen.

Minister **Borst-Eilers**: Dat is een creatieve suggestie, die ik graag in het gesprek zal meenemen. Dit is overigens de zoveelste onderstreping van het feit dat er in de zorg grote haast gemaakt moet worden met de ICT. Als iedereen op het net aangesloten is, is het natuurlijk een fluitje van een cent om even te kijken waar een bed leeg staat.

Mevrouw **Terpstra** (VVD): Maar het springende punt is wie de regie daarover voert en wie de helpende hand kan bieden om dat ene centrale nummer in te stellen.

Minister **Borst-Eilers**: Het gaat om de centrale verantwoordelijkheid per regio of landelijk. Het moet eigenlijk binnen de regio georganiseerd worden, zodat patiënten niet meer buiten de regio vervoerd hoeven worden. Het onderwerp dat wij hier bespreken, verloskunde, laat ook niet toe dat men een paar uur met een patiënt op reis gaat van Groningen naar Zeeland.

Mevrouw **Terpstra** (VVD): Succes.

De heer **Buijs** (CDA): Mijn vraag gaat niet zozeer over het Reinier de Graafziekenhuis, want ik denk dat de minister daar een duidelijk antwoord over gegeven heeft. Maar ik heb wel een vraag over het algemeen overleg over verloskunde, dat wij over tweeënhalve week voeren. Is het mogelijk dat de minister ons voor dit overleg een algemeen overzicht doet

toekomen van de manier waarop de aansluiting van de verloskundige zorg op de tweedelijnszorg door gynaecologen in dit land geregeld is? Is de capaciteit van beide organisaties voldoende en sluiten die organisaties voldoende op elkaar aan?

Minister **Borst-Eilers**: Ik zal naar vermogen de gegevens, die wij verzamelen, aan de Kamer doen toekomen.

Mevrouw **Van Vliet** (D66): Nogal wat vrouwen, die geen medische indicatie hebben, besluiten toch om in het ziekenhuis te bevallen, omdat dit hen een gevoel van veiligheid geeft. De minister is er een zeer groot voorstander van dat vrouwen thuis bevallen en dat ondersteunt D66. Thuis bevallen kan bij dit soort vrouwen gepromoot worden. Kan de minister ook bij de zorgverzekeraars informeren hoe het staat met de ontwikkeling van kraamklinieken, die verbonden zijn aan ziekenhuizen? Wellicht kan er een tussenstap gemaakt worden en kunnen de bedden in ziekenhuizen voor spoedeisende hulp vrijgehouden worden.

Minister **Borst-Eilers**: Dat zal ik graag doen. In de huidige omstandigheden, met een tekort aan verloskundigen, is er sprake van een second best ontwikkeling, namelijk de opkomst van de naar het ziekenhuis verplaatste thuisbevalling. De verloskundigen doen de bevalling in een kraamkliniek naast of in een vleugel van een ziekenhuis. Er is dan wel sprake van eerstelijnsverloskunde, met alle plezierigheden van dien, maar de bevalling vindt niet thuis plaats.

Dat is jammer. De verloskundigen kunnen op die manier wel efficiënter werken omdat zij meer vrouwen kunnen helpen in dezelfde werkweek.

Vragen van het lid M.B. Vos aan de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer over **zijn afspraken over het klimaatbeleid**.

Mevrouw **Vos** (GroenLinks): Voorzitter. De minister is in het blad Milieudefensie bijzonder openhartig

Vos

geweest over de tot nu toe behaalde successen in het milieubeleid. Hij zegt: ik ben er onvoldoende in geslaagd de hoofddoelen aan de orde te stellen. Ik zie ons niet de weg van verduurzaming opgaan. Kwantiteit gaat voor kwaliteit. De minister zegt in feite, dat het parse kabinet er onvoldoende in is geslaagd om de weg naar verduurzaming op te gaan. GroenLinks steunt hem hierin van harte en nodigt hem uit, het debat ten volle dit laatste jaar aan te gaan, ook als het gaat om zaken als: Schiphol, nieuwe wegen.

Ik wil de minister nader bevragen over het klimaatbeleid. De minister maakt zich grote zorgen. Hij is van plan om het ijkmoment, de evaluatie, naar voren te halen. Wij ondersteunen deze noodkreet van harte. Zal de minister het ijkmoment naar voren halen? Is het beleid voldoende om de doelstellingen te halen? De minister spreekt over het inzetten van het reservepakket. Aan welke maatregelen denkt hij? Hij spreekt over aanscherping van maatregelen die wij al genomen hebben. Aan welke aanscherpingen denkt hij? Overweegt hij om zich in te zetten voor een grootverbruikersheffing op energie? Ook de minister van Economische Zaken heeft daarover vorige week gesproken. Overweegt hij om de maatregelen ten aanzien van het verkeer te intensiveren? Denkt hij aan maatregelen op het terrein van duurzame energie?

□

Minister **Pronk**: Voorzitter. Ik heb twee weken geleden bij de behandeling van de begroting in de Eerste Kamer zeer uitvoerig hierover gesproken. Alle vragen die mevrouw Vos heeft gesteld heb ik daar beantwoord. Ik kan mij voorstellen dat het nuttig is om alles zowel in de Eerste als in de Tweede Kamer te zeggen. Ik wijs erop dat datgene wat in het interview staat niet meer is dan datgene wat ik publiekelijk heb uitgesproken in het debat met het parlement. Ik heb gezegd: ik maak mij zorgen. Dat houdt in dat het ijkmoment naar voren moet worden gehaald. Als blijkt dat wij niet alle afgesproken maatregelen op tijd zullen kunnen nemen – dat heeft wellicht consequenties met betrekking tot de uitkomst van een en ander, bijvoorbeeld in termen van broeikasgasreductie – zullen wij ons moeten bezinnen op de maatregelen

die waren opgenomen in het reservepakket. Dat zijn fiscale maatregelen. Ik kan uiteraard op de specificiteit niet ingaan. Ik wil dit Huis attenderen op het feit, dat er een reservepakket is. Hartelijk dank voor de mogelijkheid om het ook hier te zeggen. Ik ben zeer alert bezig met de monitoring van de maatregelen in het hoofdpakket. Het ijkmoment wordt dus naar voren gehaald. Het is de bedoeling, dat beide Huizen van het parlement een stuk daarover – monitoring van het binnenlandse klimaatbeleid – tijdig zullen ontvangen. Tijdig betekent ruim voor het zomerreces. Het moet via het kabinet lopen.

Mevrouw **Vos** (GroenLinks): Ik dank de minister zeer voor zijn antwoorden. Het was ons bekend dat hij daarover in de Eerste kamer heeft gesproken. Wie A zegt, moet ook B zeggen. Kan de minister iets scherper ingaan op de zaken waaraan hij denkt? Voor het zomerreces krijgen wij nader bericht van de minister. Het ijkmoment gaat dus ruim naar voren. Kan de minister iets meer zeggen over het reservepakket? Een aantal zaken is niet op korte termijn te realiseren, andere wel. Kan hij een tip van de sluier oplichten? Wat mij bovenmatig interesseert, is de aanscherping van de bestaande maatregelen. Daarbij kunnen zich nieuwe ontwikkelingen voordoen. Graag verkrijgen wij van de minister een antwoord op de vraag of bijvoorbeeld een grootverbruikersheffing op energie tot de mogelijkheden behoort. Ook de minister van EZ heeft daarover recent gesproken. Krijgen wij nog vóór de zomer een inzicht in aanvullende maatregelen op het terrein van het verkeer? Komen er aanvullende maatregelen op het terrein van duurzame energie? Zal het bericht dat naar de Kamer komt, inzicht bieden in dergelijke maatregelen die een aanscherping inhouden van het huidige beleid?

Minister **Pronk**: De Kamer weet dat een evaluatie is afgesproken in het officiële jaar voor de tussenstand. Dat zou moeten gebeuren in 2002 en dat vind ik een wat moeilijk jaar; dat is een verkiezingsjaar en dan doe je er niet zo gek veel mee. Daarom heb ik in de Eerste Kamer gezegd dat er redenen zijn om, ook wanneer er nog geen echte, diepgaande evaluatie plaatsvindt,

een ijkmoment te kiezen waarop men nog beleid kan bijstellen als dat noodzakelijk blijkt te zijn. Hierbij gelden twee factoren. In de eerste plaats gaat het om de vraag of de afspraken met alle partners tijdig worden nagekomen. In de tweede plaats gaat het om de vraag, of die afspraken voldoende blijken te zijn met betrekking tot de te verwachten CO₂- en andere broeikasgasemissiereducties. Het gaat dus om het ijken van de afspraken en de uitkomsten daarvan. Daar ben ik mee bezig, in overleg met de maatschappelijke partners, waaronder het bedrijfsleven.

Er volgt een stuk over deze materie. Daarin staat welke afspraken niet en welke afspraken wel tijdig worden uitgevoerd en wat de te verwachten uitkomsten daarvan zijn. Voor sommige onderdelen ben ik zeer bezorgd; als voorbeeld noem ik het transport. Voor andere onderdelen zijn wij wat minder bezorgd, maar daar doen zich statistische meevallers voor. Ik verwijs naar de import van elektriciteit. Ik moet dit alles wegen en daaruit resulteert een stuk dat de Kamer hopelijk in mei kan worden toegezonden.

Kan ik nu vooruitlopen op eventuele maatregelen uit het reservepakket? Ja, voorzitter. Doe ik dat nu? Neen, voorzitter. Uiteraard moet ik ten aanzien hiervan handelen in goed overleg met mijn collega's in het kabinet.

Mevrouw **Vos** (GroenLinks): Voorzitter. Ik dank de minister voor zijn antwoord. Het is duidelijk dat het ijkmoment in mei plaatsvindt. Dan zullen wij een nader inzicht krijgen. Dat is van groot belang en daarom ben ik de minister voor deze uitspraak erkentelijk.

De minister geeft voorts aan dat het met het transport niet goed gaat. Is zijn collega van VW het met deze conclusie eens? Heeft hij al met haar gesproken over nadere maatregelen voor deze sector? Kan hij meedelen of er inderdaad intensivering komen? Er zijn heel wat mogelijkheden om het verkeer steviger aan te pakken.

Voorts vraag ik mij af of de grootverbruikersheffing op energie een onderdeel is waarvan de minister zegt: ook dat zal ik in het kabinet aan de orde stellen met de vraag of het bij het meipakket moet worden betrokken.

Pronk

Minister **Pronk**: Voorzitter. Ik loop nu niet vooruit op de uitkomsten van deze ijking. Ik maak mij zorgen over de traagheid waarmee sommige maatregelen tot stand komen. Ik weet niet of ik mij zorgen moet maken over de uitkomsten. Sommige zaken vallen mee, andere vallen tegen in termen van het tijdpad dat voor de reducties is aangegeven. In de Eerste Kamer heb ik in antwoord op vragen van de fractie van GroenLinks gezegd dat ik, wanneer ik zorgen zou hebben die gerechtvaardigd blijken te zijn, voorstellen zou doen aan mijn collega's in verband met instrumenten uit het reservepakket. Ik zal niet aarzelen om die voorstellen te doen wanneer blijkt dat dit noodzakelijk is. Kan ik vooruitlopen op de uitkomsten van het doen van dergelijke voorstellen in het overleg met mijn collega's? Neen, voorzitter, dat kan ik niet, en dat geldt voor elk van de voorbeelden die door mevrouw Vos zijn genoemd.

Mevrouw **Vos** (GroenLinks): De minister zegt dat nog helder moet worden of de zorgen die hij heeft, wel terecht zijn. Echter, ik weet wat hij in de Eerste Kamer heeft gezegd en ik heb het blad van Milieudefensie gelezen. Daaruit blijkt dat hij zeer stellig is en meent dat de doelstellingen niet worden gehaald. Er zal iets extra's moeten gebeuren, zeker op het gebied van het verkeer. In het pakket dat wij straks zullen ontvangen moeten extra maatregelen zitten. Als dat niet het geval is, krijgt de minister een groot probleem met het klimaatbeleid. Ik wil graag meer duidelijkheid van de minister: is het zeker dat die extra maatregelen worden getroffen?

Minister **Pronk**: Ik kan daar niet op vooruitlopen.

De heer **Van Middelkoop** (Christen-Unie): Ik waardeer het dat de minister het ijkmoment naar voren wil halen. Dat geeft ons de kans om het beeld dat het klimaatbeleid aankleeft, te weten "het lukt toch nooit", te doorbreken. Beoogt de minister hiermee ook een internationaal signaal af te geven? In het regeerakkoord is een koppeling gelegd tussen de aanvaarding van het Kyoto-protocol – en daarmee dus ook voor het deel waarvoor wij nationaal verantwoordelijk zijn – en wat de Amerikanen doen. Nu schijnen de

Amerikanen niets te doen, maar desondanks horen wij de Nederlandse minister zeggen dat hij zijn deel van de verplichtingen volstrekt serieus neemt. Sterker nog, hij wil het ijken van de uitvoering naar voren halen. Dit betekent dat het regeerakkoord op dit punt, dat in het verleden op het punt van de koppeling veel misverstanden heeft opgeleverd, voor de minister niet de betekenis heeft die het voor anderen wellicht wel heeft.

De **voorzitter**: Voor de volgende vragenstellers merk ik op dat ik begrepen heb dat er in de vaste commissie afspraken over het internationale klimaatbeleid zijn gemaakt. Deze vragen gaan duidelijk over het nationale beleid. Daar moeten wij het voor vandaag ook bij houden.

De heer **Van Middelkoop** (Christen-Unie): Mijn vraag ging over het internationale signaal en niet over het beleid.

De **voorzitter**: Dat weet ik, maar daarom zei ik tot de volgende vragenstellers dat niet wordt doorgegaan op het internationale beleid.

Minister **Pronk**: De internationale bijdrage moet tijdens de onderhandelingen geloofwaardig zijn. Deze bijdrage is geloofwaardig wanneer een goed nationaal beleid wordt gevoerd. De heer Middelkoop wijst op deze link. Dit geldt ook voor Europa bij de huidige opstelling jegens de VS en dus ook voor alle lidstaten van de Gemeenschap over de gezamenlijke aanpak. Mijn collega's in de Europese Milieuraad stelden tien dagen geleden dat, wanneer Amerika niet zou meedoen, Europa wenst te ratificeren. Bovendien stelden mijn collega's dat wanneer geen ratificatie mogelijk is omdat het totale aantal landen dat daarvoor noodzakelijk is niet wordt gehaald, zij toch het grote voorbeeld willen geven door, onafhankelijk van de vraag of er wel of niet is geratificeerd, te reduceren. Dit is dus een hele stap vooruit. Die geloofwaardigheidsstap staat of valt natuurlijk met de bereidheid van de afzonderlijke lidstaten van de EU om hun pakket serieus uit te voeren.

De heer **Van den Akker** (CDA): De minister zegde toe nog voor het

zomerreces een notitie aan de Kamer te zenden. Wil hij in die notitie uitdrukkelijk de vraag betrekken in hoeverre wet- en regelgeving van de afgelopen jaren het reduceren van CO₂-uitstoot in de weg heeft gestaan? Ik doel hierbij met name op de wijziging van de Electriciteitswet, de Gaswet en de Overgangswet elektriciteit productiesector, waardoor de warmtekrachtkoppeling zo in de verdrukking is gekomen dat wij alleen al in dit jaar 3 miljoen ton meer CO₂-uitstoot hebben vanwege het stilleggen van de warmtekrachtkoppeling.

Minister **Pronk**: Zonder een oordeel uit te spreken over dit specifieke knelpunt ben ik inderdaad van plan op knelpunten in te gaan.

De heer **Poppe** (SP): Wat zijn de dappere voorstellen van de minister waard als ik uit hetzelfde artikel het volgende citaat van de minister voorlees: milieubeleid en ruimtelijke-orderingsbeleid is aanpassen en nog eens aanpassen. Het is redden wat er te redden valt. De beslissingen worden ergens anders genomen. Wie hier ook zit, je loopt altijd achter bewindslieden aan die echte bevoegdheden hebben.

Betekent dit dat de minister in het kabinet alleen staat en dat hij wel toezeggingen kan doen, maar dat wij niet zeker weten wat dit inhoudt omdat ze uitgekleed worden? Zie ik hier een overeenkomst met de noodkreet van zijn voorganger mevrouw De Boer, gedaan tijdens een uitzending van Buitenhof aan het eind van haar termijn, toen ze zei: ik moet alles voor de poorten van de hel wegslepen? Vervolgens kwam zij niet meer terug in het kabinet.

Minister **Pronk**: Ik ben nog nooit verder gekomen dan het vagevuur. Ik weet niet wat die allerlaatste stap zou kunnen inhouden. Ik stel vast dat ik in dit interview erin geslaagd ben, mij zelf goed te citeren. De desbetreffende uittalingen kunt u terugvinden in het verslag van de begrotingsbehandeling van VROM in deze Kamer. Ik heb dat toen uitvoerig met de Kamer besproken. Nogmaals, de uitkomst van een politiek proces is nooit exact hetzelfde als de inzet. Maar soms helpt een duidelijke inzet ook een uitkomst mogelijk te maken.

De heer **Poppe** (SP): Als de minister in een interview zegt dat hij altijd

Pronk

achter de bewindslieden aan moet lopen die de echte bevoegdheden hebben, klinkt dat toch niet als iemand die zegt dat hij ervoor staat en dat er gebeurt wat hij wil. Dat klinkt meer als "helaas, er gebeurt wat anderen willen".

Minister **Pronk**: Ik heb mijn best gedaan en ik doe nog steeds mijn best.

Vragen van het lid Eurlings aan de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over de aansturing van de jeugdzorg in de wachtlijsten.

□

De heer **Eurlings** (CDA): Mevrouw de voorzitter! "U bakt er niets van als staatssecretaris. Hulpverlening verzandt in bureaucratie. U stuurt niet aan en door u beloofde wetgeving komt er maar niet." Aldus D66-collega Van Vliet in de pers van gisteren, 9 april. Ik wil de staatssecretaris vragen of zij deze opvattingen deelt. Als dit zo is, wat is zij dan van plan om de komende tijd extra te doen? Welke beleidswijzigingen zullen plaatsvinden? Zo niet, kan zij dan duidelijk maken dat zij de nu ontstane situatie rond de wachtlijsten niet had kunnen voorkomen?

Uit publicaties in de media maken wij voorts op dat afgelopen vrijdag het ministerie van Financiën extra geld voor de jeugdzorg heeft afgewezen. Het beschikbare geld wordt volgens het ministerie niet doelmatig besteed. De vraag is waarom wij dat uit de media moeten vernemen en wat daaraan gedaan gaat worden. Wat zijn de doelen van de staatssecretaris op het gebied van financiën bij de Voorjaarsnota? Dit is een belangrijke zaak, want al tijdens het jeugdzorgoverleg van 6 december jl. heeft het CDA erop gewezen dat de extra middelen bij de algemene politieke beschouwingen – het ging om 30 mln. gulden structureel – bij lange na niet voldoende waren om de achterstand te overbruggen. De vraag is wat haar inzet is bij de Voorjaarsnota. Durft de staatssecretaris op korte termijn te gaan voor geen wachtlijsten en welke extra financiële injectie hoort daar volgens haar bij?

Nu heeft de staatssecretaris besloten tot de instelling van een commissie aanpak wachtlijsten

jeugdzorg. In een later debat zullen wij daarop nog terugkomen. De vraag is wel wie de eindverantwoordelijk houdt voor het wegwerken van de wachtlijsten. Met alle begrip voor decentralisatie, wat een goede zaak is, zou ik toch van de staatssecretaris de principiële uitspraak willen hebben dat zij eindverantwoordelijk is en blijft.

Wat die commissie betreft blijft het toch een beetje een paarse compromisoplossing om vraagstukken naar voren te schuiven. Wij zullen zien wat er uit komt, maar op korte termijn moeten er ook dingen gebeuren. Wij kunnen niet blijven accepteren dat die wachtlijsten niet verdwijnen. Wat kunnen wij op korte termijn van de staatssecretaris aan inhoudelijke initiatieven verwachten vanuit de extra financiën die zij bij de Voorjaarsnota wil binnenhalen? Hoe zal zij bijvoorbeeld invulling geven aan haar toezegging uit het structureel overleg van 23 maart jl. dat op zeer korte termijn met een druk op de knop duidelijk wordt hoe lang de wachtlijsten in de jeugdzorg zijn.

□

Staatssecretaris **Vliegthart**: Mevrouw de voorzitter! De heer Eurlings vroeg naar mijn opvatting over de uitspraken van mevrouw Van Vliet. Ik wil vaststellen dat wij met het IPO overeenstemming hebben bereikt over het implementatieprogramma wet op de jeugdzorg. Ik stel ook vast dat in de nieuwsbrief van het Landelijk platform bureau jeugdzorg grote waardering wordt geuit voor de voortvarende wijze waarop het Rijk werk maakt van de komst van een nieuwe wet op de jeugdzorg. Het implementatieprogramma, aldus het landelijk platform, geeft een goed beeld van een omvangrijk en ingrijpend traject dat nog moet worden afgelegd, alvorens de wet in werking kan treden. Ten slotte stel ik vast dat conform de afgesproken planning begin april een conceptwetsvoorstel voor advies aan de betrokken instanties is voorgelegd. Het spreekt dus voor zich dat ik de opvatting van mevrouw Van Vliet niet deel.

Het tweede aspect van de vragen van de heer Eurlings heeft betrekking op de wachtlijsten. Ik heb hedenmorgen een brief aan de Kamer gestuurd met een aantal begeleidende rapporten, waarin de gegevens,

voorzover beschikbaar, aan de Kamer gemeld worden. In die brief heb ik ook aangegeven wat onze reactie op dat punt is. Ik kan mededelen dat de inhoud van die brief het resultaat is van de besluitvorming afgelopen vrijdag in het kabinet. Het is niet gebruikelijk om mededelingen te doen over de inhoud van het kabinetsberaad, maar ik kan hier wel mededelen dat in dat beraad niet aan de orde is geweest de vraag of er op dit moment al extra middelen ter beschikking gesteld zouden moeten worden. Er is dus helemaal niets afgewezen, want het is niet aan de orde geweest.

Ook wat betreft de vraag van de heer Eurlings wat de inzet is in de richting van de voorjaarsnota, moet ik erop wijzen dat het niet gebruikelijk is daar mededelingen over te doen. Wel wil ik verwijzen naar een debat dat vorig jaar in deze Kamer heeft plaatsgevonden, bij de algemene beschouwingen, betreffende de eerste 30 mln. gulden ten behoeve van de arbeidsvoorwaarden in de jeugdzorg. Toen heeft het kabinet aangegeven dat de verdere discussie erover onderdeel zal uitmaken van de besluitvorming over de rapportering door de commissie Van Rijn. Zoals u weet, heeft het kabinet de besluitvorming daarover nog niet afgerond. Wij hebben de besluitvorming over de voorjaarsnota/kaderbrief ook nog niet afgerond. Kortom, daar zijn nog geen besluiten over genomen.

Ik kom bij de laatste vraag van de heer Eurlings: wie is er nu verantwoordelijk? Verantwoordelijk is de regering, het kabinet; daarbinnen zijn de staatssecretaris van VWS en de staatssecretaris van Justitie gezamenlijk verantwoordelijk voor het stelsel, voor het geheel. In de uitvoering van de Wet op de jeugdzorg nemen de provincies echter een zeer voorname plaats in. Zij hebben daartoe bevoegdheden, instrumenten en financiële middelen. Een van de punten is natuurlijk dat wij met de provincies, vanuit de verantwoordelijkheid die zij hebben, tot gezamenlijke afspraken erover moeten komen op welke wijze wij op zo kort mogelijke termijn een goed beeld krijgen van de problemen en de wijze van oplossing.

De heer **Eurlings** (CDA): Ik constateer dat de staatssecretaris de woorden van het coalitie-Kamerlid Stefanie van Vliet niet onderschrijft.